

Sprookje van Ed-Vo kent slechts 'goede feeën'

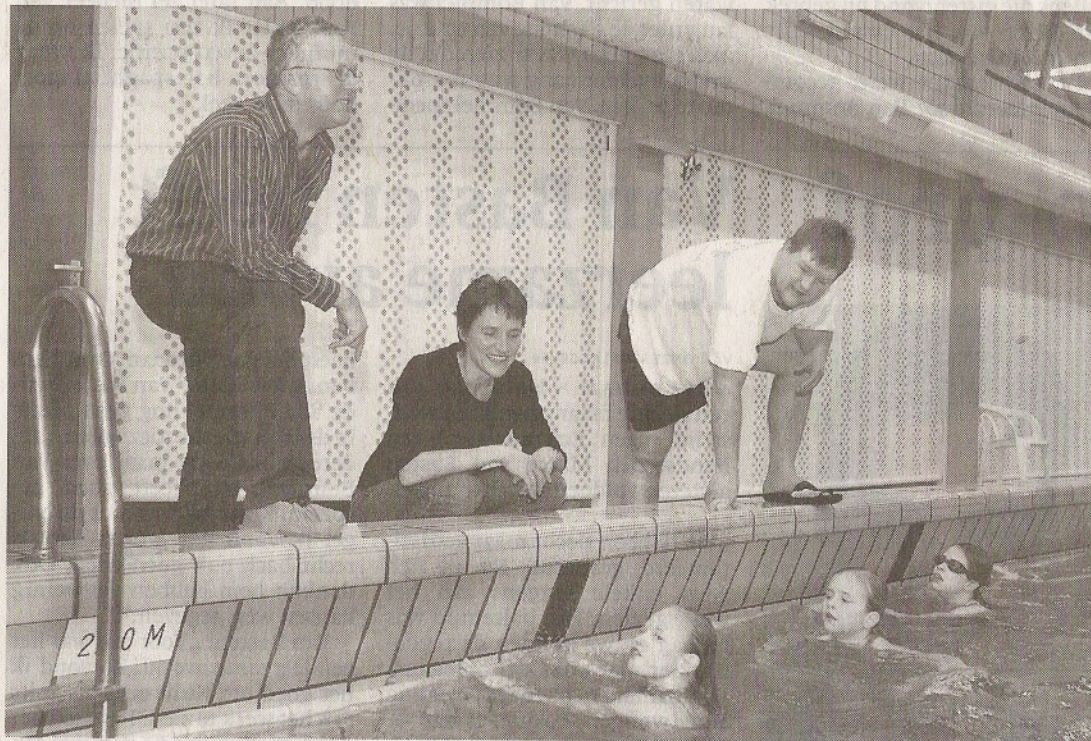
VAN ONZE MEDEWERKER WARNER DE WEERD

VOLENDAM - Onstuitbaar eist Ed-Vo haar plek in de zwemwereld weer op. De Volendamse zwemclub die tweeënhalf jaar geleden nog maar zes leden had, sluit binnenkort als kampioen de zwartste periode uit haar geschiedenis definitief af. De nieuwe bouwstenen voor de in 1974 opgerichte club zijn aangedragen door onder meer hoofdtrainer André Buijs, Monique Tol en de voorzitter Jan Kroon.

De D3-afdeling, het is de kelder van de Nederlandse zwemcompetitie en Ed-Vo eigenlijk onwaardig volgens Buijs. „We horen in de landelijke C-competitie thuis en dat is ons doel dan ook. Dan moeten we nog drie keer promoveren, maar er zit genoeg potentieel in deze selectie. In elk geval is al erg leuk dat we de beste ploeg in de D3-competitie zijn in heel Nederland.”

Ed-Vo staat zo'n 340 seconden voor op nummer twee, ZV De Bron uit Grootebroek en is daarmee twee ronden voor het einde van de competitie al zeker van de eerste plaats.

Een onwaarschijnlijke prestatie van een vereniging die op sterven na dood was door onder meer een verbouwing van het zwembad en desinteresse bij de

Drie steunpilaren van Ed-Vo in beeld. V.l.n.r. Jan Kroon, Monique Tol en André Buijs.

Foto Erik Rietman

leden zelf. „Je moet niet tegen een Volendammer aan gaan zeurden als hij een paar minuten te laat is vanwege zijn werk of studie”, legt de 35-jarige Buijs uit. „Trainers van buiten voelden de

zwemmers niet altijd goed aan. Maar er waren meer problemen. Na de verbouwing werden de wedstrijden verplaatst van de vroege middag naar de namiddag. Zwemmers wilden op dat

tijdstip niet beginnen en vrijwilligers waren steeds moeilijker te vinden. Dan kom je in een negatieve spiraal terecht.”

De zes overgebleven zwemmers sloegen de handen ineen,

waarbij André Buijs het hoofdtrainerschap op zich nam en mensen om zich heen verzamelde. De personen die hij 'vond' bleken goud waard te zijn voor de vereniging. De 37-jarige Monique Tol bijvoorbeeld is een oud-zwemster van Ed-Vo, die stopte toen ze ging trouwen en kinderen kreeg, maar dankzij het zwemtalent van haar zoon Ruben weer betrokken raakte bij de club. „Nu verzamel en verwerk ik tijden, geef ik training aan de jongste jeugd en zwem ik tijdens competitiewedstrijden zelf nog mee voor de punten. Soms heb ik mij wel eens in mijn armen geknepen of het echt was wat ik zag. Want niemand had verwacht dat dit zo zou uitpakken. We hebben nu 45 selectiezwemmers en met Fred Bond en Ruben twee zwemmers die regelmatig naar de Nederlandse kampioenschappen gaan.”

Volgens Tol is het geluk van Ed-Vo geweest dat de recreatieve afdeling wel redelijk draaide, zodat er in een tijdbestek van een half jaar een groot aantal zwemmers kon doorstromen naar de selectie. „Nu is het zo dat er een wachtlijst is van een jaar om op de zwemclub te kunnen komen. Hoe dat komt? Ik weet het niet. Wedstrijden worden niet meer afgezegd. Sterker nog, ze bellen

mij zelfs op als ze niet op een training kunnen komen. Ik denk dat de ontspannen sfeer de kinderen aanspreekt. Bij Ed-Vo worden spelletjesmiddagen gehouden waar ze gratis ijs krijgen. Verder krijgen leden gratis trainingspakken en tassen, zolang ze maar twee keer per week trainen en op de competitiewedstrijden mee zwemmen.”

Energie

Het was echter de eensgezindheid en de energie van het bestuur die uiteindelijk de doorslag gaf. Niet alleen Tol, maar ook de bestuursleden Peter Smits en Jack Guijt verschijnen voor een competitiewedstrijd gewoon aan de start. Verder heeft Ed-Vo een preses die geen zwemachtergrond heeft, huisman is, maar er wel op elke training is, ijsjes voor de kinderen regelt en zelf de huzen afgaat om de acceptgiro's te brengen met daarop vermeld het bedrag voor de contributieafdracht.

Daarmee is Ed-Vo een vereniging van de oude stempel. Een club waar termen als professionalisme en commercialisering vreemd klinken. „Maar dat spreekt de mensen wel aan en niet alleen in Volendam”, weet Kroon. „We hebben nu zelfs een paar leden uit Purmerend.”